

PRÍHOVOR NOVEJ PODPREDSEDNÍČKY SPOLKU ING. LUCIA PITOŇÁKOVÁ

Vážené vedenie SŠ Letná, milí rodičia, milí pedagógovia,

k 1.1.2022 som sa na základe volieb Rodičovskej rady stala podpredsedníčkou nášho Spolku Spojenej školy Letná. Nebolo to práve mojou ambíciou, ale mám v povahe odvahu prevziať zodpovednosť aj tam, kde sa tomu väčšina ľudí bráni... Tak som s kandidatúrou súhlasila a bola zvolená.

Keďže môj synček aktuálne druhým rokom navštevuje materskú školu, so Spolkom mám skúsenosť ešte iba v poradí druhý rok.

Možno práve preto by som sa Vám z novej funkcie rada prihovorila a zosumarizovala môj pohľad na jeho význam, účel, fungovanie a smerovanie do budúcnosti.

Vo svetle všetkých argumentov pre a proti som postupom času prišla na to, že Spolok je dobrá vec. Hoci hneď na začiatku som vnímala určitú mieru napätia medzi učiteľmi, vedením Spolku, vedením školy a rodičmi... - preto si myslím, že si musíme jednoznačne vyjasniť, že toto nie je olympiáda, na ktorej menované tímy súperia o prevahu, ale že sme naopak jeden veľký spoločný tím a našim najvyšším spoločným cieľom je spraviť to najlepšie, čo sa dá pre naše deti!

Spolok tu nie je na to, aby komplikoval život učiteľom, ani na to, aby nútil rodičov do nevýhodného členstva, ani na to, aby suploval všetky aktivity, ktoré má škola zabezpečiť z vlastných zdrojov...

Nie!

Spolok Spojenej školy Letná povýšil ZRPŠ na občianske združenie, ktorého aktivita a synergický efekt môže mať pre školu, rodičov, učiteľov a predovšetkým pre naše deti výnimočný účinok.

Podme na to však konkrétne a pozrime sa na niektoré veci, ktoré sa prostredníctvom Spolku nielen financujú, ale „SA“ (akože „samé od seba“) aj zabezpečujú!

Na úvod každého školského roka rodičia detí a učitelia stoja pred neľahkou úlohou zabezpečiť deťom školské pomôcky, pracovné zošity, špeciálne učebnice...

Je to dosť dávno, ale spomínam si, že my sme na základnej škole dostali zoznam a každá rodina individuálne vyrazila pred septembrom na nákupy a minula v papiernictve nekresťanské peniaze... Taktiež sme do triedy nosili peniaze za učebnice cudzích jazykov, a že to veru ani vtedy neboli nízke sumy, to ani nemusím zdôrazňovať. Tiež si živo spomínam, aký to bol stres, keď som si tesne pred výtvarkou uvedomila, že nemám ten tuš a pastelky, čo nám učiteľka ešte minulý týždeň kázala priniesť si na nasledujúcu hodinu... Pamätám si, aký to bol „boj“ nezabudúť si na wc vziať hygienické vreckovky... A keď som si v zápale písania poznámok vypísala zošit...? Kamoška si vytrhla dvojstránku, ktorú som si potom vložila do nového – ak sa mi medzitým tá dvojstránka niekam nestratila, a ak som si vôbec spomenula, že si mám nový zošit kúpiť, inak sa scenár opakoval aj niekoľko hodín po sebe... Keď sme s

triedou šli do kina, nesmela som zabudnúť priniesť 2 koruny na vstupné! Peniaze vyzbieraval triedny „pokladník“, čiže spolužiak, alebo spolužiačka a potom ich odovzdal učiteľke. (Viete si dnes predstaviť zveriť zodpovednosť za cudziu finančnú hotovosť dieťaťu? Bolo to vôbec kedysi okej?)

Aký luxus by to bol – keby rodičia dali peniaze do jednej spoločnej kasy a už si len „počkali“, že školské potreby na písanie, výtvarnú a pracovné zošity „sa“ („samé“) nakúpia za extra výhodné ceny (vďaka množstevným zľavám) a uložia priamo v škole, kde ich učители deťom poskytujú presne v tej chvíli keď treba! Úplná fantázia!

Keby som ako školáčka narazila na toailete na tekuté mydlo v dávkovači, papierové utierky v zariadení na stene a toaletný papier pri každej záchodovej mise, myslela by som si že som omylom vošla na WC učiteľov!

Aká by to bola rozprávka, keby sme ako deti už nemuseli pred každým Mikulášom, kinom, divadlom, či plávaním nosiť peniaze do školy a mohli si iba bezstarostne vychutnávať tieto spoločné zážitky... Ako tretiačka som (sama) usúdila, že na výlet do Košického divadla pani učiteľka požaduje priniesť priveľkú peňažnú sumu. A tak som radšej úplne vážne ostala na vyučovaní vo vedľajšej triede, zatiaľ čo moji spolužiaci cestovali na predstavenie. Moji rodičia sa o tom dozvedeli až „pofunuse“... Áno, niektoré záležitosti by skrátka nemali riešiť deti.

Vráťme sa teda do prítomnosti. To, že Spolok Spojenej školy Letná zabezpečuje hromadný nákup pomôcok, nie je samozrejmosťou. Aj v súčasnosti množstvo rodičov s deťmi na iných školách obieha niekoľko predajní, aby deťom nakúpili všetko zo zoznamu, a to nielen raz do roka! Som za to nesmierne rada a veľmi sa teším, ako mi to ušetrí čas, starosti a peniaze, keď môj synček bude už školáčik!

A že peniazmi, ktoré dávame Spolku prispievame na hygienický režim žiakov? Tak na niektorých iných školách/škôlkach napríklad rodičia na pokyn vedenia prinášajú roľky toaletáku, servítky, mydlá v presne danom počte na začiatku školského roka... Keď si zrátam čas strávený nakupovaním, námahu a peniaze za to, tak stopercentne uprednostním dať 10 eur pre synčeka v škôlke alebo 2,31 € (áno, iba 2 eurá!) pre školáka, aby moje dieťa malo hygienický komfort po celý rok a aby „sa“ to zabezpečilo („samo“)!

Raz keď môj spolužiak prenášal mapu na zemepis, trafil ňou na chodbe sklenenú vitrínu... Bolo to extrémne nepríjemné, ale predpokladám, že jeho rodičia museli tú škodu kompenzovať. Vďaka Spolku sme však všetci poistení a pri takýchto prípadoch, či dokonca úrazoch si už s úhradou škody nemusíme robiť starosti!

Pozrime sa tiež na akcie školy – Mikuláš, MDD... V tejto Covidovej ére sa podujatia plánujú veľmi ťažko, ale osobne som za to, aby sa z členského prispievalo nielen na ďalší sladký balíček pre deti v celkovej hodnote 2 eurá... Pripravme im spoločné zážitky! Diskotéku s karnevalom, divadelné vystúpenie, skákací hrad, deň detí aj s rodičmi a „riaditeľským gulášom“... Za 2 eurá by sme každý svojmu dieťaťu kúpili naozaj len zmrzlinu, ale keď sa dajú peniažky dokopy, vieme nimi tvoriť úplne iné hodnoty...

Podme ale ďalej...

V rozpočte Spolku pre ZŠ sú položky ako vybavenie informatickej učebne, projekt záhrada a v uplynulých rokoch to boli i v MŠ iné väčšie investície – napr. zakúpenie interaktívnej tabule...

Z členského na takéto položky všetci rodičia žiakov ZŠ aktuálne prispievajú sumou okolo 9 eur ročne. Nestojí tých 9 eur za to, aby sme našim deťom a pár ročníkom po nich zabezpečili modernejšie učebné pomôcky, či napríklad pokrokovú formu vyučovania na čerstvom vzduchu...? Že si to má škola financovať sama? No... neviem, ale treba tu pripomínať, aký finančne podvyživený je rezort školstva v Slovenskej republike? Nie je to tak, že by sa vedenie školy neusilovalo získavať podporu prostredníctvom rôznych projektov – práve naopak!

Ale pozrime sa na to z tejto strany: ak by Vás niekto vyzval prispieť na dobrú vec 9,- €, tak by ste to dobre zvážili a ak by sa vám účel pozdával, asi by ste prispeli, nie? Na charitu, na psí útulok, pre choré deti, za záchranu ohrozených zvierat, proti výrubu lesa a podobne... Tak prečo by sme nemohli raz ročne prispieť **NAŠIM DEŤOM** na lepšie vybavenie, ktoré aktívne budú využívať v škole a škôlke? Za mňa – určite môžeme... Veď už len samotný Spolok – ako som písala vyššie nám šetrí kopec peňazí, času a námahy...

Tu pripomeniem tiež možnosť, ktorú máme a síce prostredníctvom Spolku môžeme 2% našich daní darovať našim vlastným deťom... - uvažujte nad tým!

Je tu však jedno zásadné ALE! Všetky tieto benefity, ktoré sa plošne týkajú detí, školy a rodičov majú význam a potvrdávajú dovtedy, kým všetci rodičia budú dobrovoľne členmi Spolku a uprednostnia odbremenenie od vyššie spomínaných záležitostí pred individuálnym zabezpečením školských, hygienických, výtvarných pomôcok a pracovných zošitov...

Je absurdné, zložité a extrémne nevhodné napríklad vylúčiť iba niektorých žiakov z hygienického režimu na toaletách.. Je veľmi nepríjemné neposkytnúť im pomôcky zo spoločnej skrinky, dávať poznámky za chýbajúce farby, či výkresy, keď sa pozabudli, pričom boli zvyknutí, že ich dostanú zo spoločnej kôpky pre celú triedu... Spôsobiloby to nielen chaos, ale aj rozbroj medzi samotnými žiakmi, učiteľmi, rodičmi... Princíp spravodlivosti by sa úplne vytratil.

Osobne by som bola veľmi rada, ak by si každý rodič uvedomil výhody, ktoré mu zo Spolku vyplývajú, dobrovoľne bol jeho členom a prípadné námietky by riešil otvorenou komunikáciou s nami – vo vedení Spolku a nie radikálnym a razantným vypovedaním členstva. Pretože Spolok je momentálne nastavený tak, že férovosť a korektnosť užívania jeho benefitov stojí a padá na absolútnej členskej základni – čiže na tom, či sú jeho členmi všetci rodičia.

Zaevidovala som rozpory týkajúce sa triednych fondov...

Ako riaditeľka organizácie, ekonóm, ale aj rodič a teraz podpredseda Spolku absolútne chápem všetky 3 strany:

- vedenie školy nechce, aby triedni učitelia niesli hmotnú zodpovednosť za priamo zverenú finančnú hotovosť. Viem si predstaviť tie komplikácie, ktoré by spôsobili akékoľvek finančné nezrovnalosti... Je to skrátka pohyb po tenkom ľade.
- učitelia potrebujú mať k dispozícii a hlavne „po ruke“ peňažný obnos na rôzne doplnkové aktivity a povedzme si narovinu, nie všetko sa dá naplánovať „2 týždne dopredu“... Chápem, že aj keď disponovali zálohou na triedny fond od Spolku, niekedy museli včas vopred o hotovosť požiadať a potom odovzdať účtovné doklady vedeniu Spolku... No nie je to úplne jednoduchý proces.
- no a napokon vedenie Spolku – pokiaľ má zodpovedať za peniaze rodičov určené pre triedny fond, nevyhnutne musí mať nad ich použitím kontrolu a dohliadať na ich vecné určenie, ako aj správne účtovné doklady. A to sa nevyhnutne spája s byrokraciou.

Jedine rodičom je to asi „jedno“, či peniaze do triedneho fondu zaplatia na účet Spolku, alebo odovzdajú učiteľovi... Každá z týchto možností má svoje pre a proti a z môjho pohľadu – ak vedenie školy odsúhlasí, že triedni učitelia môžu celoročne disponovať peniazmi v triednom fonde, tak riešením by bola „vzorová evidencia dokladov“, ktorú by si každý triedny učiteľ viedol a na záver školského roka by nechal „zúčtovanie“ použitia týchto prostriedkov skontrolovať jednému zástupcovi rodičov vo svojej triede.

Myslím, že som sa týmto vyjadрила ku všetkým najpálčivejším otázkam fungovania Spolku. Takže si to zhrňme:

SPOLOK má byť nápomocný všetkým: rodičom, učiteľom, škole a my všetci pracujeme v prospech našich detí.

Spolok:

- **rodičom uľahčuje a zjednodušuje život, šetrí čas, energiu aj peniaze**
- **deťom zabezpečuje komfort, bezstarostnosť a pekné zážitky, či darčeky**
- **prináša možnosť podpory pre školu/škôlku, ktorú naše deti navštevujú (časťou členského a darovaním 2% z dane)**
- **vytvára hodnoty, ktoré slúžia mnohým deťom v priebehu viacerých ročníkov**

a robí toho ešte omnoho viac...

Hoci sa postupne chtiac – nechtiac oboznamujem s „históriou“ Spolku a s problémami, aké riešil v minulosti, momentálne sa musíme sústrediť na súčasnosť a dívať sa hlavne do budúcnosti. Osobne som presvedčená, že Spolok je pre nás všetkých prínosom a že má svoj veľký význam.

Aj keď sa moje funkčné obdobie iba začína, musím sa touto cestou poďakovať aj tým, vďaka ktorým „sa“ všetky tie vyššie spomínané veci „samé“ zabezpečujú – pán predseda Spolku Zalom, pán bývalý podpredseda Vosovič, pán Sochor – to sú tí páni, ktorí si dávajú tú námahu a práce zostavujú rozpočet, zháňajú najvýhodnejšie ponuky, vyjednávajú ceny pri hromadných nákupoch pomôcok a robia toho ešte omnoho viac... Takže pre nás sú oni ten tím „samo sa to“...

Ďakujem aj všetkým pani učiteľkám a učiteľom, ktorí organizačne zabezpečujú rôzne aktivity financované Spolkom, pani zástupkyňiam, ktoré poskytujú podklady a požiadavky pre tvorbu rozpočtu Spolku a v neposlednom rade pánovi riaditeľovi – verím, že nás aj do budúcnosti čaká iba dobrá spolupráca!

S pozdravom

Ing. Lucia Pitoňáková

podpredseda Spolku Spojenej školy Letná

